

[NARZEPIĆ *vb pf*

2 sg m praet -eś n(a)rz(e)pił.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Napełnić, natłoczyć; przen:

Zwrot: »[komu] głowę narzepić«: Tożeś mi głowę narzepił, Dobrzem to w łeb sobie wlepił.

PismaPolit 83.

Synonim: nabić.

Formacje współrdzenne cf RZEPIĆ.

FP